

Erdély

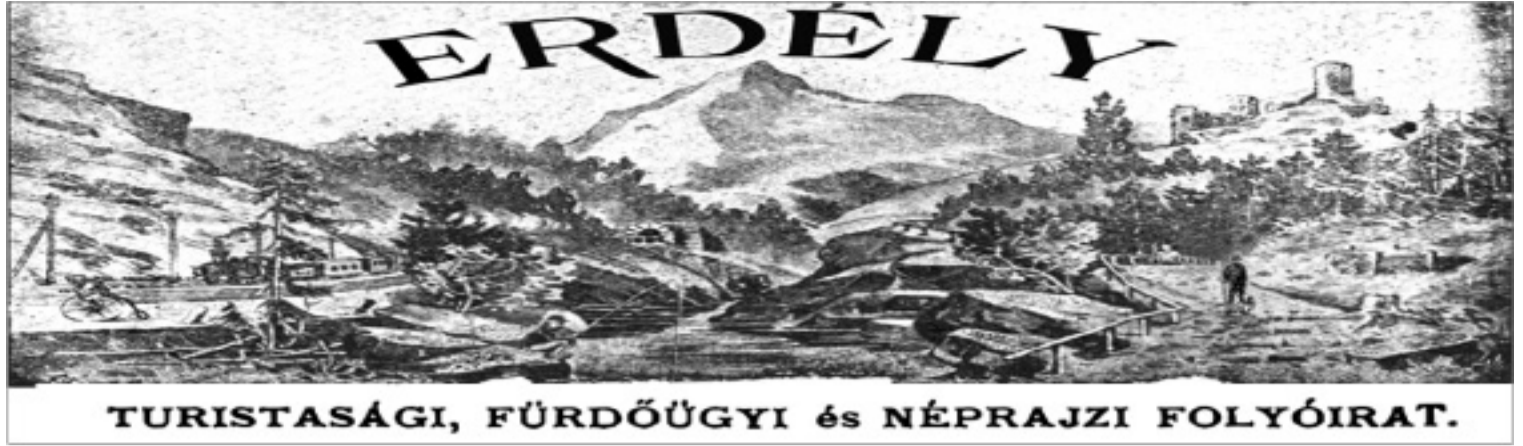
ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 191. szám
2024/7.Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értesítője

Szerkesztőség (info@ekokolozsvar.ro):

Kismihály Boglárka,
Tóthpál Tamás.

Főmunkatárs: Pál Gyöngyi

A következő lapszám megjelenik:
2024. augusztus 23.

Nyári kirándulások: záporosó és rekord meleg

Az enyhe tél és hosszú tavasz után megérkezett a forró nyár is. A Medárd nem hozott 40 napos esőt, de a június nem telt el néhány nagyobb felhőszakadás, dörgés, villámlás nélkül, helyenként jégesővel és a vihartól kidőlt fákkal. Kolozsváron is utcákat öntött el a víz, gondot okozva a közlekedésben. A légköri instabilitásra vonatkozó elsőfokú figyelmeztetést adott ki az Országos Meteorológiai Szolgálat, a felerősödő légmozgások miatt a széllekeések sebessége elérhette az 50-70 km/órát, villámlás, ézengés, záporosó volt várható, helyenként jégesővel, még egy bevásárlóközpont teteje is beszakadt az erős esőtől. Július kezdetével beállt a forróság és a szokottnál hosszabb ideig tartó kánikula. A hőmérséklet elérte a 40 Celsius-fokot is nappal (volt ahol többet is), de éjjel sem ment le 22 °C alá.

PÁL GYÖNGYI

A Páter-forrás völgyében jártunk

Mivel az elmúlt hónapokban szóba került a Páter-forrás, Csorba Anna EKE-társunkkal június 22-én elindultunk, hogy megkeressük a régi túrákról maradt emlékek alapján a forrást. A Páter-forrás az Árpád-csúcs (833 m) alól eredő Mikes-patak jobb oldali ágának völgyében található, a helyiek által Flámándaként ismert forrást Páter-forrásnak nevezték el a régi EKE-sek, egykori elnökükről, Páter Béláról (1860–1938) kapta a nevét. Emlékezetes maradt az a kirándulás, amikor 2010-ben az EKE-Kolozsvár 1891 tagjai Páter Béla egyetemi tanár, erdélyi magyar botanikus, gyógynövénykutató (ő hozta létre a világ legelső gyógynövénykutató állomását), híres kiránduló születésének 150. évfordulója alkalmával megemlékeztünk róla a forrásnál. Mivel az út elég hosszú (ezért is maradtak el ezek a túrák), reggel 8 órakor indultunk a Monostor lakónegyedből a Diós-nyereg és a Bükki telep felé, a piros sávjelzésen, a Sáros-bükkön keresztül jutottunk fel a Mikesi házakhoz. Elhagytuk a rádióamatőrök házát (vagy rádiósházat, ahogy nevezni szoktuk), és az Árpád-csúcs felé vezető gerincúton haladtunk tovább.

Kellemes volt az idő, nem volt túl meleg, de esőt jeleztek erre a napra. Közben be is felhősödött az ég. Szürke felhők gyülekeztek északon, délnyugatról pedig, a legelő felett, egy másik fekete felhő érkezett felénk fenyegetően. Néztük, ezek pont felettünk fognak összecsapni. Ekkor, mintha csapat nyitottak volna meg felettünk, ömleni kezdett az eső, közben menydörgött és nagyokat villámlott. Magunkra húztuk az esőköpenyeket és a bokrok lombjai alatt, az erdő szélén kerestünk menedéket, közel ahhoz a helyhez, ahol a kék jelzés letér a Majláth-kút felé. Az eső egy órán át szakadt, majd csendesedni kezdett, megállt a villámlás is, elhallgatott a

menydörgés. Lassan szertefoszlottak a fellegek.

Elindultunk az Árpád-csúcs alatt haladó úton. Délnyugatra a Mikes-patak völgyébe próbáltunk beereszkedni. Régen a nyírfák között egy meredek völgyön ereszkedtünk le, eljutottunk egy útig (ez régen nem volt itt, talán levezet a völgybe, gondoltuk), de az eső áztatta homokos talajba belesüppedt a lábunk. Megpróbáltuk megkeresni a régi lejárót, látszottak valami régi nyomok, de mindent benőtt az elvadult növényzet, és a lezúdult esőtől minden vizes volt. Leértünk lassan a völgybe a meredek oldalon, átgázolva a sűrű növényzetben, de a tisztáson, ahol régen jártunk, már évek óta nem legeltettek állatokat, térdre felül ért a fű. Közben a felhők széteszlottak, ismét kissütött a nap. Míg elővetünk útravalónkat, ruháink megszáradtak a napon, kivéve a cipőket, amelyekben locsogott a víz. Szép volt valamikor ez a völgy, le volt kaszálva a fű, a patak kacskaringózott a völgyben, le lehetett menni egészen a Mikesi-tóig. Most a patak sem látszott, csak a partját szegélyező bokrok jeleztek, hogy ott van, de a bokrok is megnőttek az eltelt évek alatt. A patak jobb partján volt az itató az állatoknak, az erdő fái között a forrás szintén a jobb paron. Most nem voltak utak, ösvények, talán senki nem járt erre évek óta. Az esőtől vizes, térdre felül érő fűben lehetetlen volt átnézni a tisztást és környékét, az oldalról lefolyt esővíztől sok helyen bokráig ért a víz a füves

A marosvásárhelyi vár

Csoportkép a Csiga-dombon

részeken. Elindultunk lefelé a völgyön. A patak a Mikesi-tóba ömlik, akárcsak a Hosszú-patak (Varaticelor), táplálva a Mikesi tavat. A völgy elég hosszú, nem volt értelme lefelé menni a térdig érő vizes fűben, kimásztunk baloldalt az erdő fái között és ráálltunk egy szekerútra, amely a két patak közötti gerincen kivezetett az Árpád-csúcs felé haladó útra.

De nem adjuk fel a keresést, érdemes lenne száraz időben találni egy járhatóbb utat és alaposabban átnézni ezt az elrejtett részét a Bükk-erdőnek, amelyet Páter Béla járt és szeretett.

A Csiga-dombon nyári kánikulában

Június 29-én a szászfenesi Csiga-dombra kirándultunk. A Bácsi-torok – szászfenesi Csiga-domb útvonalon szervezett kirándulás kisebb-nagyobb változtatásokkal többször is szerepel a túratervünkben, az útvonalat variálhatjuk, így nem válik unalmassá, általában 14–16 km között változik a túra hossza a kiválasztott útvonal függvényében. Mehetünk a Bérc-tető felé, onnan belátunk Kisbács házára, ha szerencsénk van, a legelőn gombát is találunk. A Hosszú-patak mellett érintjük a Kolping-forrást, a régi bányák

alatt haladó ösvényen kijutunk a kis tóhoz, majd az erdőben haladó úton kijutunk a szucsági legelőre. Onnan a magasfeszültségű villanyoszlopok irányába eljövünk a Muzsda-erdőt, amelyet akár alulról, akár felülről megkerülve, de akár át is vágathatunk rajta, kijutunk a gerinc-re, amelynek szép kilátópontja a Csiga-domb 615 m-es csúcsa. Innen akár a Bátor-hegyre (635 m) mehetünk, vagy Szucságra, vagy beereszkedhetünk a szászfenesi tóhoz, Szászfenesről a metropolitán autóbusszokkal könnyen hazaérhetünk. Ezen a kiránduláson a Bácsi-toroktól a Csiga-dombig mentünk tiszta időben, szép kilátásunk nyílt a Gyalui-havasok felé. Visszafelé a Hója-erdő gerincén jöttünk, érintve a Kerek-tisztást, majd a Kányafő úton ereszkedtünk le a Donát negyedbe. A Hója-gerincen és a Kányafő úton már a déli órákban kevés volt az árnyék és nagy volt a meleg.

Honismereti túra Marosvásárhelyre

Július 6-án autóbusszos honismereti túrán vettünk részt, amelyet Kovács Zsuzsa, az EKE Kolozsvár–1891 elnöke szervezett. Reggel 7 órakor indultunk a volt Flíp üzlet elől, Torda felé haladtunk a Felek-tetőn keresztül vezető úton, Tordatúrhoz közeledve láttuk a nagy építkezést, ahol a gyorsforgalmi út készül. A kivitelező szerint a munkálatoknak már a 45%-a elkészült. Remélhetőleg így Kolozsvárról is könnyebb lesz a bekapcsolódás az autópályára. Tiszta volt az idő, a nyugati látóhatár szélén szépen kirajzolódtak a Székelykő, Ordaskő, Vidalykő körvonalai. Reméljük, hogy az utak modernizálása nem érinti kiránduló újtjainkat a Tordai-hasadék, a Túr-hasadék és a Szent László-forrás felé.

Tordát elhagyva, az autópályán haladtunk tovább Maros-

vásárhelyig. A kirándulás során először a marosvásárhelyi várat látogattuk meg, amely a belvárosban található. Erdély és Székelyföld egyik legnagyobb vára megközelítőleg 4,5 hektáron fekszik, és 7 bástyával rendelkezik (Kap bástya, Szabók bástyája, Mészárosok bástyája, Kádárok bástyája, Szűcsök bástyája egybeépítve a lépcsőtorony Lakatosok bástyájával, Vargák bástyája és Kisbástya). A vár udvarának délnyugati részén a református vártemplom, a délkeleti részen a várparancsnoki épület fekszik. Elsőként a várban a Maros Megyei Múzeum Történeti Osztályát kerestük fel, ahol *Az erdélyi református kollégiumok 400 éve* című kiállítást néztük meg, amelyet a Haáz Rezső Múzeummal (Székelyudvarhely) és az Erdélyi Református Múzeummal (Kolozsvár) közösen szerveztek. Az erdélyi református oktatás legfelsőbb szintjét a 17–19. században egymás után megalkuló kollégiumok jelentették. A felsőoktatás létrejöttének első lépéseit Bethlen Gábor fejedelem tette meg, amikor 1622-ben az országgyűlés elé vitte a kollégium alapítás kérdését. Utána a Maros Megyei Múzeum nemrégiben felújított Természettudományi Osztályának új időszaki kiállítását, *Az utolsó dinoszauruszok Erdélyben* címűt néztük meg. A kiállítás négy életnagyságú rekonstrukciót mutat be a Kréta kor végén Erdélyben élt hüllőkről.

A múzeumok után a Somostetőn kialakított állatkertbe mentünk, amely sokak szerint Románia legnagyobb és legszebb állatkertje. Az állatkert létesítésének gondolata már a második világháború után, 1948-ban felmerült, amikor Grosszman Bruno marosvásárhelyi vadász és állatbarát tárgyalásokba kezdett bukaresti vadász- és természetbarát körökkel egy megyeszékhelyi állatkert létesítésének céljából. A helyszín azért esett a Somostetőre, mert a környék mindig is a marosvásárhelyiek kedvenc kirándulóhelye volt. Az őshonos gyertyán- és bükkfából álló, körülbelül 500 hektár területű erdő ideális környezetet biztosított az állatkert számára. Manapság mintegy 750 állat él itt, több mint 150 helyi és egzotikus faj képviselve. Amellett, hogy ez az ország legnagyobb területen fekvő állatkertje, ez az egyetlen, amelynek elefántja, zsiráfja és gibbonja is van. Az állatkert a folyamatos fejlesztéseknek köszönhetően minden évben újdonsággal is szolgál a látogatóknak. Kellemes, látványos kirándulás volt, amelyről sok új élménnyel tértünk haza.

A SZERZŐ FELVÉTELEI

Hatgyermekes édesanya is teljesítette a Vasvári bringatúrát

Hűsítőként jól működött a vízzel leöntött bukósisak

Az EKE-Kolozsvár 1891 által szervezett Vasvári Emlék- és Teljesítménytúrán idén (tudtommal először) hatgyermekes édesanya is részt vett, ráadásul Szélyes Évának a legmagasabb (vörös) hőségriasztás közepette kellett megbirkóznia a közel 100 kilométeres távval. Lelki támaszban és jó hangulatban nem volt hiány a Vasvári bringatúrán.

KISS OLIVÉR

Bevallom, aggódtam – de nem amiatt, hogy a Kakasy Botondtól körülbelül 10 éve vásárolt, s azelőtt még hosszasan használt Sárgavillás Rózsaszínke nevű biciklim műszaki szempontból kibírja-e a közel 100 kilométeres távot, ugyanis szerencsére Csoma Boti barátom kölcsönadta hiper-szuper túrabringáját, hanem az időjárás miatt. Voltunk már kánikulában a Kós Károly-, a Jókai Mór- és a Vasvári Pál-biciklis teljesítménytúrán, az idei menet viszont nagyon meredeknek ígérkezett: 35–36 Celsius fokos hőmérsékletre figyelmeztettek az előrejelzések...árnyékban. Lehet ez volt a Vasvári valaha mért legmagasabb hőmérséklet.

Bevallom, az is megfordult a fejemben, hogy visszalépjek. Attól tartottam, az extrém kánikula miatt egyszerűen élvezhetetlen lesz a tekerés, csak kínlás lesz belőle. Ráadásul az is felőtlött bennem, hogy a korábbi években egyetlen bringázó barátom, ismerőssel sem talált a tempó, így többnyire egyedül tettem meg a távot. Ilyenkor az ember, ugye, elemzi a személyes életét, szakmai tevékenységét, döntéseit, tervezni próbál. De hát a biciklitúra nem erről szól...

Idén teljesen más volt a helyzet: a többek között Mátis Anikóból, Kovács Hajniból és Csoma Botiból álló élboly versenybiciklikkel elhúzózt, mint a vadludak.

S akkor, pontokba szedve itt a történetet többi része:

1. Szézi első gumidefektje
Kismihály Boglárka és Sebe Klára Csilla segédletével elindulunk a rádióstúdió Donát negyedi épületénél kialakított előrajttól (már itt jó a hangulat Kertész Levente és Csoma Botinak köszönhetően), a „hát-só” szűk terelőútról rátérünk az E60-as országútra, elérünk a rajthoz, ahol Szikszai Ildikó és Attila szakszerűen végzi a munkát, kapunk igazolólapot. Itt is megy a léhaskodás, kiváló a hangulat. Indulás, eltérő a Fántánele víztározó felé. Szélyes Levente (Szézi) barátom, a Vasvári bringatúra egyik támogatója (Adrenalin Park) éppen előttem halad. Hirtelen kattogás hallszik, fémdarabra leszek figyelmes, azt hittem, az egyik küllő tört el. Megállunk, hát valami szegfélé lyukasztotta át két helyen a gumibroncsát. Nem nyúlunk hozzá, nem ereszt, hátha lehet haladni vele. Egy-két kilométer után psssz... Előkerül a már négy folttal „büszkélkedő” cserebelső – de hoppá, nem jó a méret. Azta! Két folt kerül a póru jár eredeti belsőre, mindenki megelőz, 35 perc vészelt el.

2. Teljesítménytúra helyett emléktúra

Ekkor hozzuk meg a döntést Szélyes Évikevel és Bartha Zo-

lival (Bertával): mi nem a teljesítménytúrán, hanem egyértelműen emléktúrán veszünk ma részt.

Az első ellenőrző pontnál Fazekas Gabriella és Zsolt fogadja vidám csapatunkat. Itt van Szima Márton is, akit a Semmi csoport számára általa szervezett kiváló bringatúra miatt többször „bepereletem”. Meg is kérdezi, Bányai József ügyvédem mikor keresi meg őt, vagy az ügyvédjét... Szénsavas üdítőtálat és banánt vásárolok. Utóbbi már félig elfogyasztom, amikor Szézi sörrel kínál. Hárítok.

3. Vízzel leöntött bukósisak – hűsítő

Az emelkedőn sokat beszélgetek a hokit kedvelő és a triatlonozó Bertával, aki kiváló fizikai erőnlétben van, s profi versenybiciklivel is rendelkezik. Szélyes Évike alig marad le tőlünk, mindig bevárjuk. Berta picit előre megy, így Szézivel beszélgetek hosszan és jól, a hat lánya közül csupán háromnak tudtam az évek során nagyjából követni az életét. Tekerünk-tekerünk. A helybéliek által kialakított forrásnál és aprócska vízerőműnél leöntöm az anno még Kovács Péter rádiós kollégámtól kapott bukósisakomat. Kiválóan hűsít. Hol sósabb izzadságsepp kerül az ajkamra, hol pedig édesvíz. A kettő keveréke a biciklitúra esszenciája.

4. Kimerültség

A kaptató vége felé adott pillanatban érzem, meg kell állnom. Behúzódom az árnyékba, ellágyulok, picit reszketni kezd a kezem. Căldură mare, mon cher – mondaná Caragiale. Lám-lám, már akkor is az volt, s még mi panaszkodunk a globális felmelegedésre... Előveszem a mazsolát, vizet iszok, elmúlik a kézre megésem. Vissza a bringára!

5. Az út bal felén

Bár sem nem szabályos, sem nem veszélytelen, Havasnagyfalui az út bal oldalán araszolok fel-

A SZERZŐ FELVÉTELEI

A funtineli tetőn

felé a kaptaton: sokkal több az árnyék. A sofőrök elnézőek, nem dudálnak, sokan közülük lehetnek ugyanilyen helyzetben.

6. A kocsmá

Ez sem szabályos, nem is veszélytelen, de szükséges: hideg sör a havasnagyfalui kocsmában. Örömmámor lesz úrrá rajtunk, túl vagyunk a legnehezebb szakaszon! (Csapatvicc: brum-brum!) Felöltik bennünk, hogy hoppá, a Funtineli-tetőn kialakított és a Kismihály Boglárka, valamint Sebe Klára Csilla által működtetett ellenőrző pont még odébb van, az Avram Iancu keresztje közelében... Álljon meg a sok léhaskodás, bringára fel! Negyed órával zárás előtt érünk be, utolsók vagyunk. (Vagy itt ért utol a két szimpatikus tini bringázó? A sör, a sör...)

7. Ereszkedünk!

A Kertész Levi barátom (Kolozsvár Teker Bicyclis Klub) által május végén a Transzfogarasi útra szervezett bringatúra óta nem esett ennyire jól az ereszkedés. Mennyei! Hamar lerünk a bélesi vízyűjtő gát-

hoz. Kezd egyre melegebb lenni.

8. Emelkedő és nőverésre buzdító kocsmatöltelék

Igen, a bélesi tó utáni emelkedőket valahogy ki kellett volna spórolni. Nem lehet ide egy kis alagutat építeni? Mégis, mennyibe kerülne? Jó, megmásszuk ezt is, a tetőn kitartóan érdeklődöm a kocsmá iránt. Egy üzlet mellett találunk egyet, ugyanazzal az idős férfivel találkozunk, aki a gátnál megkérdezte: nem visszük-e el a tetőig. Mamma mia, gépkocsinak nézte a bringát. Igen, ő ül velem szemben, s nyomja a rizsát. Mondja, az aszonyi fegyverrel és verve jó... Kimerültségünkben le sem reagáljuk rendesen a vérlázító kijelentéseket. Berta, egy érthetetlenül beszélő vénemberrel „társalog”, a haverom folyton arra panaszkodik, semmit sem ért abból, amit a férfi mond, sőt mutogat.

9. Majdnem feladom

A legnehezebb szakasz a Kalotaszentkirály előtti néhány kilométer. Érzem, alig kapok levegőt, elolvadok. Demoralizálódom, amikor az egyik üzletet zárva találok. Rázom a kilincset. Évike utolér, bátorít, megelőz. Érzem, nem tudok tovább menni már, elviselhetetlenné vált a hőség. Alig három kilométer van még a kalotaszegi magyar településig. Felülök. Kimegyek a napra. Leszálok. Vissza az árnyékba. Ha közlekedett volna a Bánffyhunadot Kolozsvárral összekötő vonat, napnyugtáig ott maradtam volna, megeszem az egész mazsolát és az Eugeniát, s annyi.

10. Ellenőrzőpont stratégiai helyen

A kalotaszentkirályi ellenőrzőpont ezúttal nem a kultúrotthonban volt, hanem egy geostratégiai milióban: a kocsmában. Erre az indulás előtti napon küldött e-mail-üzenetben külön figyelmeztettek a szervezők. Inspirált döntés, hangzik az egyöntetű vélemény.

11. Elrobban a belső

Sörözünk, viccelődünk, s egy-

szer csak: psssz. Nemes egyszerűséggel elrobban Szézi napon hagyott gumibelsője. Nem érjük el a bicikliket Bánffyhunadról Kolozsvárra szállító furgont, ötkor indul. Segítséget kérek a Facebookon. Egyszer csak a mobiltelefonom kijelzőjén megjelenik: főkonzulátus Grezsa Csaba. Mondja, éppen Magyarországról jön, minket el tud vinni, a bicikliket viszont sajnos nem. Pánik! Szézi foltoz, kiírom az FB-re, vajon, hol, kinél hagyhatnánk a bringákat a kalotaszegi városban. Szikszai Attila és Ildikó, az ellenőrzőpont felelősei szólnak, hogy a busz indulását fél hat-hatra halasztották. Hívom Kismihály Boglárkát, belehúzzunk, s elérjük a buszt. Hívom Grezsa Csabát, köszönjük a készségesen felajánlott segítséget, nem lesz szükség. Huh, ezt megúsztuk!

12. Elhagyott bukósisak

A kiváló minőségű és szép kilátást biztosító bicikliúton tekerünk Bánffyhunadig. Boldog a csapat, nevetgélünk. Megszűnik a kánikula miatti kényelmetlen érzés. Háromnegyed hatkor Pali segítségével felpakoljuk a bringákat. Sajnos lekéssük a minden bizonnyal finom gulyást, a Kalotaszegi Magyar Napok programkínálatából még izelítőt sem kapunk. Ráadásul pedig a Kovács Péter kollégámtól kapott sisakot is Bánffyhunadon felejttem, erre már csak Kolozsváron jöttem rá.

13. Az utolsó állomás

Naná, a Monostoron a Flóra piacnál újabb stratégiai állomás, ezúttal csak Szézi iszik sört, a többiek jelentjük: kibuktunk. Összegzek: reggel héttől este nyolcig tartott a menet: 13 óra mozgás. Haza, zuhany, majd három jeges narancslé és egy sör (köszi, Fritz!) a Bulgakovban. Éjfél után ágyba.

Kétségtelen, számomra ez volt az eddigi legvagányabb, legvidámabb, legkalandosabb és az extrém hőmérséklet miatt a legnehezebb Vasvári. Köszönöm szépen a szervezőknek!

A kalotaszentkirályi bicikliút

Rekordhőség a Vasvári teljesítménytúra 22. kiírásán

■ A kolozsvári EKE második rangidős teljesítménytúrája kétségkívül bezebelhetné a legextrémebb jelzőt, hiszen a négy teljesítménytúra közül ez az egyetlen, amelyen 40 km-en keresztül folyamatos, több mint 1100 m-es teljes szintemelkedést kell legyűrniük a merész vállalkozóknak. Továbbá, az elmúlt több mint 20 évben havazáson kívül szinte mindenféle extrém időjárásban volt már részük a bringásoknak. 2021-ben például szakadó esőben és szélben toltta le a közel 100 km-es távot az a 33 bátor résztvevő, aki nem hátrált meg a kedvezőtlen időjárás ellenére sem. Pedig júliushoz képest szokatlanul hideg volt, a Funtineli-tetőn berendezett ellenőrzőponthoz nagyjából 10 fok lehetett. 2022-ben a túra előtti estén zárták le a Meleg-Szamos egyik hídját, amelyről kb. 22 óra környékén értesültünk, így utolsó pillanatban kellett módosítanunk az útvonalat, a résztvevőknek pedig a nagyon meredek Tábornok útján kellett kitekerniük Havasnagyfaluiig. De extrém balesetekből is kijutott már a biciklis teljesítménytúrán, így óva intettük a résztvevőket, hogy lehetőleg óvatosan ereszkedjenek le a Funtineli-tetőről, mert senkit nem szeretnénk összekaparni az aszfaltról.

Idén pedig, amikor szembesültünk az időjósok 36 fokos előrejelzésével, elmosolyodtunk, hogy lám-lám, újabb extrém körülmények fogják emlékeztetni a Vasvári túrát. Természetesen kissé aggódtunk, hogy az 55 bejelentkezett résztvevőből többen is vissza fognak lépni a hőségriadó miatt, de a 2021-es záporral ellentétben az extrém meleg nem riasztotta el a bevállalós bringásokat. Csupán egy regisztrált résztvevő nem tudott eljönni, de ő sem a hőségre, hanem egy szerencsétlen balesetre hivatkozva (ujjtörés), egy anyuka pedig a kislányával végül úgy döntött, hogy autóval fogja kísélni a család többi tagját. Így július 13-án, szombat reggel végül 52 kerékpáros indult útnak: közülük 35-en a Kolozsvári Rádió épülete előtt rajtoltak 7.00 és 7.30 között, 17-en pedig Gyaluból 7.30 és 8.30 között.

A Meleg-Szamos völgyén felfelé haladva olyan kellemes hűvös levegő fogadta a bringásokat, hogy szinte fáztak, ám amikor maguk mögött hagyták a fák oltalmazó árnyékát, egyre izasztóbbá vált a helyzet. A leggyorsabb bringás annyira meg szeretne volna

A meleg és az emelkedő sem szeghette a résztvevők jó kedvét

dönteni saját rekordját, hogy egy órával hamarabb ért fel a Funtineli-tetőn berendezett ellenőrzőponthoz – ilyen sem történt még a Vasvárin. Ha mindez pedig nem lenne elég indok az extrém díj kiérdemeléséhez, idén a biciklisek még a Bélesi-tóban is megtartak mártózni, annyira meleg volt a víz. Kellott is a hűsítő csobbanás, ugyanis a Kalotaszentkirály előtti nyílt szakaszon annyira forró levegőben kellett tekerniük, mintha az égiek beindították volna a hajszárító legmelegebb fokozatát. Végül mindenkinek sikerült hőiesen leküzdenie a júliusi kánikula okozta extrém kihívást, a jól megérdemelt hideg sör pedig jobban esett, mint valaha.

A legfiatalabb résztvevő idén a 14 éves Suci Ariadna Sara Maria volt, a legtapasztaltabb kerékpáros pedig a közel 71 éves Boér Imre, akik gond nélkül teljesítették a közel 100 km-es távot. A célt idén is a Bánffy-hunyadi Barcsay-kertben rendeztük be a Kalotaszegi Magyar Napok helyszínén, ahol a motorosok által készített finom gulyás mellett a színes programkinálatba is belekóstolhattak a bringások, délután pedig meghallgathatták Pén-

tek László A Vasvári Pál vezette Rákóczi-szabadcsapat Kalotaszegen című előadását.

S ha már úgy kezdődött a beszámoló, hogy a Vasvári teljesítménytúra érdemelhetné ki a legextrémebb jelzőt, azt sem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy a másik három teljesítménytúrával szemben ez az egyetlen, amelyen az elmúlt négy évben szinte felére visszaesett a résztvevők száma. Elképzelhető, hogy a Bánffy-teljesítménytúra csábította el a bringások egy részét, akik a két hasonló útvonal közül inkább az újabbat preferálják, de az is lehet, hogy csak az egyre zsúfoltabb és egyre forróbb nyár számájára írható a létszámcsökkenés. Szervezőkként mindenképp elgondolkodtunk rajta, hogy a jövőben érdemes-e tovább folytatni a Vasvári-túra szervezését, hiszen veszteséggé válhatna az eseménydús fejezetnek a lezárását, ugyanakkor azzal is szembesülnünk kell, hogy egyre kisebb az érdeklődés a többi teljesítménytúrához képest. Mi tagadás, minket is utolért a 22-es csapdája...

Kismihály Boglárka

Biciklin

Kalotaszentkirályi gumidefekt

Augusztusi bakancslista

■ **Július 30. – augusztus 4. (kedd–vasárnap):** 31. EKE Vándortábor Aknasugatagon. Túraleírások és részletes program az ekevandortabor.ro weboldalon. Szervező: Erdélyi Kárpát-Egyesület – Szatmárnémeti.

■ **Augusztus 7. (szerda):** Hagyományos séta a Páter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson.

■ **Augusztus 10. (szombat):** Gyalogtúra: Bükki-telep – Árpád-csúcs – Dumbrava-gerinc – Slamovics-ház – Brüll-kilátó (18 km). A túra nagyobb része erdőben halad. Találkozás 8.45 órakor az M16-es autóbussz Posada utcai (Tanítók háza) megállójában, az autóbussz 9 órakor indul. Szervező: Pál Gyöngyi. ♦ Gyalogtúra: Buszkát – a Jára forrásai – Prislop-zóna – Spiru kútja – Tuskókőve (Piatra Groșilor) – Öreghavas (20 km, 500 m szintkülönbség). Utazás kiskocsikkal. Meglátogatunk egy menedékhelyet. Bejelentkezni telefonon augusztus 7-ig. Túra-vezető: Kiss János.

■ **Augusztus 14. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. ♦ Fördőtúra Algyógyra. Utazás kiskocsikkal, indulás reggel 7 órakor a volt Flip üzlettel (buszmegálló, Mihai Viteazul/Széchenyi tér 9A szám) szembeni parkolóból. Bejelentkezés előzetesen online vagy telefonon augusztus 7-ig. Szervező: Szócs Miklós.

■ **Augusztus 16–18. (péntek–vasárnap):** Bunyaszekszárdi emlékkörtúrák (65-85 km-es távok kerékpárral). Pénteken és szombaton a környéken szervezünk körtúrákat, vasárnap pedig eltekerünk a valamikori Bunyaszekszárd falu helyszínére, ahol részt veszünk a megemlékezésen. Bejelentkezés előzetesen online. Szervező: Szima Márton.

■ **Augusztus 17. (szombat):** Kós Károly Gyalogos Emlék- és Teljesítménytúrák – XIX. kiírás. ♦ Kós Károly Kerékpáros Emlék- és Teljesítménytúrák – VIII. kiírás. Részletek a honlapon: teljesitmenyturak.ekekolozsvar.ro. A gyalogosok az alábbi túraváltozatok közül választhatnak: Gy11/17, Gy19/24, Gy52/58, a kerékpárosok számára pedig szintén több útvonallal készülünk: K16/25, K33-Alszeg, K28/36, K53/62. Kedvezményes nevezési határidő: július 24., déli 12.00 óra, emelt díjas nevezési határidő: augusztus 7, déli 12.00 óra. Mivel idén nem közlekedik a vonat Kolozsvár és Sztána között, igényelni lehet buszos szállítást. Szervező: EKE – Kolozsvár 1891.

■ **Augusztus 21. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson.

■ **Augusztus 27. (kedd):** Fördőtúra Tasnádra. Utazás kiskocsikkal, indulás reggel 7 órakor a volt Flip üzlettel szembeni parkolóból. Bejelentkezés előzetesen online vagy telefonon augusztus 20-ig. Szervező: Szócs Miklós.

■ **Augusztus 28. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson.

Ügyfélszolgálat

Keddtől péntekig előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar/21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Pénztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekekolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár1891). Figyelem! Az EKE Vándortábor alatt irodánk zárva lesz, a Kolozsvári Magyar Napok idején (augusztus 19–23.) pedig 12–16 óra között lesz ügyfélfogadás.

Túra-vezetők, szervezők elérhetőségei

Kiss János 0364-807639
Pál Gyöngyi 0742-373546
Szima Márton 0766-703575
Szócs Miklós 0740-061741
Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa 0747-070790
Irodavezető: Kismihály Boglárka 0771-535848